

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் கதைப்பின்னல்

வ.மணிகண்டன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்.

தமிழ்மொழி மற்றும் மொழியியல் புலம்

உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை

சு

ங்க காலத்தை அடுத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெற்ற நூல்களில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் ஒன்றாகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்பதற்கு 'தாழ்ந்த நூல்' என்ற பொருள் இல்லை. அடிவரையறையில் குறைந்து, பெரும்பாலும் வெண்பாவினாலும் வெண்பாவகைப் பாக்களினாலும் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய உறுதிப் பொருளையும் பாடுவது இந்நூல்களாகும் என பன்னிருபாட்டியல் உணர்த்துகிறது. புனைகதையின் தரம் கதைப்பின்னலை அடியொற்றியே ஏற்படையதாக உள்ளது. கதைப்பின்னல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் அமைந்திருப்பதை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கதைப்பின்னல்

கதையின் அமைப்பு முறை கதைப்பின்னல் எனப்படுகிறது. நிகழ்ச்சிகள், சூழ்நிலைகள். மாந்தர்களின் பண்புகள் முதலியன இடையீடுயின்றிப் படிப்பவரின் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகக் கதைப்பின்னல் அமைகிறது. “கதைப்பின்னல் கதையின் முதன்மையான கருத்தை விளக்கத் வேவையான அனுபவங்களை ஒழுங்கமைக்கிறது. எனவே இது கருத்தோடு தொடர்புடையது. அப்போது உருவமும் உருவாவதால் உருவத்தோடும் தொடர்புடையது. கருத்தைக் கலைப்படைப்பாக மாற்றுவதற்குக் கதைப்பின்னல் ஊடகமாக உள்ளது” என்னும் நா.வானமாமலையின் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

கா.சிவத்தம்பி, “பாத்திர வளர்ச்சிக்குக் கதைப்பின்னல் அத்தியாவசியமாகிறது. கதைப்பின்னல், புனைகதையின் அடிப்படைக் கருத்துக்கும். பாத்திர வளர்ச்சிக்கும் உதவுவதாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வினையே புனைகதையின் தரத்தை நிர்ணயிக்கும் அம்சமாகும்” என்று விளக்கம் தருகிறார். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் கற்பனை, பயணம், முன்னோக்கு போன்ற உத்திகள் அமைந்து கதைப்பின்னலுக்கு சிறப்புச் சேர்க்கின்றன.

கற்பனை உத்தி

கற்பனை என்பது மனத்தின் ஆற்றல். ஒரு கலைஞனுக்கு இருக்க வேண்டிய இன்றியமையாத தகுதி அவனது கற்பனை ஆற்றலேயாகும். புலன் காட்சிகளால் பெறுகின்ற அனுபவத்தை மாற்றியும் திரித்தும் திரித்தும் கூட்டியும் குறைத்தும் உணர்ச்சியூட்டக்கூடிய வகையில் கலைவடிவாகப் படைப்பது கற்பனை.

படைப்பின் ஊற்றுக்கண்ணாகக் கற்பனை வளம் உள்ளது. படைப்பாளனின் கற்பனை வளம் வியப்புக்குரியதாய் இருக்கிறது. சிறந்த படைப்புகளுள் உயர்ந்த கற்பனைகள் இடம்பெற்றிருக்கும். “பழமொழி நயமுடன் வெளிப்பட்டுள்ளது. நல்ல கற்றபனையாளாரால்தான் பொருள் செறிந்த உவமைகளைப் படைக்க முடியும். கற்பனைத் திறம் நம் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்கிறது. சிறப்பாகக் கருத்துப் பொருளையெல்லாம் காட்சிப் பெருளாக்கி நம் கண்முன் நம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தி வைத்துவிடும் இயல்புடையது.” என்று பழமொழி நானூற்றின் கற்பனை வெளிப்பாட்டை ப. முருகன் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

கருத்து விளக்கக் கற்பனை

உலகத்தின் அழியாக உண்மைகளைத் தான் உணரும் உட்பொருள் விளங்குமாறு கற்பனை செய்து ஆன்மீகத் தகதியினைப் புலப்படுத்துவது கருத்து விளக்கக் கற்பனையாகும். “உணர்ச்சி, கருத்து, பொருள்கள் முதலியவற்றிடையே இழையோடிச் செல்லும் சிறப்புமிக்க பயன் மதிப்புகளை உள்ளத்தால் உணர்ந்துவற்றிற்குக் கருத்து விளக்கந்தர முயல்வதனால் அமைவது கருத்து விளக்கக் கற்பனையாகும்” என்று மு.வரதராசன் விளக்கம் தருகிறார்.

அறம் செய்ய வேண்டும், அதையும் இன்றே செய்ய வேண்டும் எனும் கருத்தை விளக்குவதற்கு நாய்க் காணின் கல் காணார்’ (பழ.361.4) என்று பழமொழியை முன்றுறையனாரின் கற்பனைத் திறம் தந்துள்ளது.

அறத்தைப் பின்னர் மூப்பெய்திய காத்துச் செய்வோம் எனக் கருதி நாளைக் கழித்தால் நோய் வரும். நோய்வரின் சிந்தனை ஓட்டம் தடைபடும். அறம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் நீங்கிவிடும். அறம் செய்பவர்களும் இல்லாமல் போவர்கள் நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காண முடிவதில்லை’ என்ற உலக வழக்குப் பழமொழியைப் பின்பற்றி இப்பழமொழி உருவானது. சொல்லின் பொருளை உணர்ந்து கவிதையை நோக்கினால் அக்கவிதையிலுள்ள வடிவமைப்புப் புலனாவதில்லை, கற்பனைத்திறமே புலனாகும்.

இயைபுக் கற்பனை

புலவன் ஒரு காட்சியைக் காண்கிறான். அக்காட்சி அவன் உள்ளத்தில் உணர்ச்சியைத் தூண்டுகின்றது. அவ்வுணர்ச்சியை மிகைப்படுத்தக்கூடிய வேறு சில கருத்தியல் வடிவங்களை நினைவாற்றல் அவன் உள்ளத்திற்குத் திரும்பக்கொண்டு வருகின்றது. அவற்றை இணைத்து அவன் அழகிய கற்பனையைப் படைக்கின்றான்.

“ஒத்த உணர்ச்சித் தொடர்புள்ள கருத்தியல் வடிவங்களை மனம் இயைத்து அமைக்கப்படும் கற்பனை இயைபுக் கற்பனை எனப்படும்” என்று மு. வரதராசன் கூறுகிறார்.

கொற்சேரி துன்னாசி விற்பவ ரில்’ (பழ.73) என்ற பழமொழியும் பாண்சேரிப் பற்கிளக்கு மாறு’ (பழ.21) என்ற பழமொழியும் இயைபுக் கற்பனையைச் சார்ந்தன. நிறைந்து கிடக்கும் ஒரு பொருளை அவ்விடத்திலேயே விற்க முயல்வது அறிவின்மை என்பதை விளக்க வந்ததே, கொற்சேரி துன்னாசி விற்பவரில்’ என்ற பழமொழி.

அநுவுடையார் கூட்டத்தில் அறிவிலார் புகுந்து மாறுபட்டுப் பேச வாய் திறத்தல், பாட்டில் வல்ல பாணர் சேரியில் இசை நலமறியா ஒருவன் பாட்டில் வல்லவென்று பல் தோன்ற வாய்திறந்து பாடுவதோடு ஒக்கும். கொல்லன் தெருவில் ஊசி விலை போகாது. பாட்டில் வல்ல பாணர்சேரியில் இசை நலமறியா ஒருவன் வாய் திறப்பது சிறப்பில்லாதது. நிறைந்து கிடக்கும் பொருளை அவ்விடத்திலேயே விற்க முயல்வதும், அறிவுடையார் கூட்டத்தில் அறிவில்லான் பேச வாய்திறப்பதும் நலமில்லாதன.

நல்குடியில் பிறந்த பெருந்தன்மையாளரிடம் கல்வியறிவு இல்லையாயினும் பண்பாடு இயல்பாகவே பொருந்தியிருக்கும். அவரிடத்தில் கல்வியறிவுள்ள மற்றவர்கள் சென்று பண்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுவது கண்டார் புலவர். கொல்லன் தெருவில் சென்று ஊசியை விற்க முயல்வதைக் கண்டார். இவ்விரண்டையும் இணைத்துப் புலவர் இயைப்புபடுத்தினார். அது இயைபுக் கற்பனையாக அமைந்தது. இரண்டு காட்சிகளும் ஒருவகை உணர்ச்சியை விளைவித்தன. ஒத்த உணர்ச்சி ஒற்றுமையால் அமைந்ததால் இப்பழமொழி இயைபுக் கற்பனைக்குச் சான்றாகும்.

படைப்புக் கற்பனை

அனுபவம் தந்திருக்கும் கூறுகளைத் தன்னிச்சையாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை இணைத்துப் புதிய முழுமையாகப் படைக்கின்ற மனத்திறன் படைப்புக் கற்பனையாகும். இப்படிப் படைக்கின்ற முறை கட்டற்றதாகவும். பகுத்தறிவுக்கு மாறானதாகவும் இருக்குமேயானால் அதனை மிகைக் கற்பனை என்றும் கூறலாம். “புலவன் தன்னுடைய அனுபவத்தில் கண்ட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை ஒன்றாக இணைத்துப் புதுமையுடன் மன நிறைவு தரும் வகையில் அமைப்பதே படைப்புக் கற்பனை எனப்படும்” என்று மு.வரதராசன் படைப்புக் கற்பனைக்கு விளக்கம் தருகிறார்.

நாயின் கையில் தேங்காய் அகப்படலால் உடைக்கவும் அறியாது” உருட்டிக்கொண்டே திரியும் என்பது வழக்கு. இப்பழமொழியே நாய்பெற்ற தங்கம் பழம்’(பழ.216) என அமைந்துள்ளது.

நாய் தேங்காயைப் பெற்றால் அதை உடைத்துத் திண்ணவுமறியாது பிறர்க்குக் கொடுக்கவும் மனமின்றி உருட்டிக்கொண்டே அலையும். இக்காட்சியைப் புலவர் தன் அன்றொரு நாள் கண்ட காட்சியோடு ஒப்பிட்டுக் காண்கிறார். கருமி ஒருவான் தான் பெற்றச் செல்வத்தைத் தானும் அனுபவித்து மகிழாது’, தன்னை நாடி வருபவருக்கும் கொடுக்க மனமின்றிப் பூதம் காப்பது போலக் காவல் செய்து கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சி, நினைவிற்கு வந்தது. நாய் தேங்காயை யாருக்கும் தராது உருட்டிக்கொண்டே

அலைவதையும், கருமி தன் செல்வத்தைப் பிறருக்க ஈயாது இயல்பையும் ஒன்றாக இணைத்துப் புதுமையுடன் மனநிறைவு தரும்வகையில் இயல்பையும் இப்பழமொழியைப் படைத்து அமைப்பதால் படைப்புக் கற்பனையானது. கருத்து வளமானது கற்பனை வளத்தோடு இணைவுறும்போது இலக்கியமாகிறது. நீதி கருத்துகளோடு உயர்ந்த சிறந்த கற்பனைகளும் நிறைந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது.

பயண உத்தி

பயணம் என்பது ஒருவரோ பலரோ ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குச் செல்வதாகும். பயணம் பல்வேறு காரணங்களால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. கல்வி, தொழில். வணிகம், இதழ்ப்பணி, சமூகப் பணி, கலைப்பண்பாடு தொடர்பான பணியின்போது நிகழ்ந்த இன்பதுன்ப அனுபவங்களைப் பற்றிச் சுவைப்பட மற்றவர்களுக்கு உணர்ச்சியைத் தூண்டும்வகையில் அதாவது மற்றவர்களையும் பயணம் செய்யத் தூண்டுவதே” என்கிறார் வெ.கிருட்டிணசாமி.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பயணங்கள் உத்தியாகச் செயல்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகின்றன. நெய்தல் திணைப்பாடல்கள் கடலையொட்டிய வருணனையைக் குறிப்பிடுகின்றன. கடலோர மக்களைத் தலைமக்களாகக் காட்டுகின்றன. அவன் கடலில் நாவாய் ஓட்டி, மீன் பிடித்து வந்தான் என்பதை,

“கண்ணுறு நெய்தல் கமழங் கொடுங்கழித்

தண்ணந் துறைவனோ தன்னில் னாயிழாய்!

வண்ணகைப் பட்டதனை யாண்மை யெனக்கருதிப்

பண்ணமைத் தேர்மேல் வரும்”

என்ற ஐந்திணைப் பாடல் வழியாக அறிபமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியம் முதல் 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள இலக்கியங்களில் பயணச் செய்திகள் சிறு குறிப்புகளாகக் காணப்படுகின்றன. 20-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பயணச் செய்திகளை மட்டுமே உள்ளடக்கிய தனி நூல்கள் வெளியாகின.

முன்னோக்கு உத்தி

பின்னர் நடக்கப்போகும் நிகழ்ச்சிகளை முன்கூட்டியே தெரிவிக்கும்விதமாக முன்னோக்கு உத்தி புனைகதையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பின்னால் நடக்கப்போவதை முன்கூட்டியே சொல்வதால் இது முன்னோக்கு உத்தி அமைவதைக் காணமுடிகிறது.

கனவு

கனவு என்பது ஒருவனுடைய ஆழ் மனத்தில் பதிந்து இருப்பதும், பின்னால் நடக்கப்போகும் நிகழ்வும் கனவாக வெளிப்படும். அவ்வாறு வெளிப்படும் கனவானது பின்னால் நடக்கப்போகும் நன்மை தீமையை முன்பே தன்னுடைய கனவில் வெளிக்காட்டுவதாய் அமைகின்றது. “கனவுகள் எதிர்பாராது தோன்றுவதால் வியப்புக்குரியனவாக அமைந்து உள்மனம் புறமனத்திற்கு எச்சரிக்கை செய்வதற்காகப்

பயன்படுகிற கருவி என்ற கொள்கையும் வலுப்பெற்றுள்ளது” என்று ச.வே.சுப்பிரமணியன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

திருக்குறளில் உறக்கம் காரணமாய் தலைவனைக் கூடியிருப்பதாக ஒரு தலைவி கனவு காண்கிறாள். அவ்வாறு கண்டவள் உறக்கத்தினின்று விழித்து விடுகின்றாள். அப்பொழுது அத்தலைவி. நனவு ஒன்று இல்லாது இருந்தால் உறக்கத்தில் தலைவனோடு தங்கியிருக்கலாம் அன்றோ என நினைக்கின்றாள்.

இத்தகைய காட்சியை ஆசிரியர்

“நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினான்

காதலர் நீங்கலார் மன்”

(குறள். 1216)

எனக் காட்டுகிறார்.

மற்றொரு தலைவி, நனவில் வர ஒல்காத தலைவர் கனவில் மட்டுமே வந்து வருத்துவது எதனால்? என்று கனவு வருத்தத்தைத் தருவதாக உரைக்கும் நிலையினை,

“நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்

என்எம்மைப் பீழிப் பது”

(குறள், 1217)

என்பதன் மூலம் உணர்த்துகிறார்

கனவு பற்றிய நம்பிக்கை அக்காலச் சமுதாய மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பாக இடம் பெற்றமையைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

தும்மல்

தும்முதல் எனும் செயல் மூலம் தன்னை விரும்புவர்கள் நினைக்கிறார்கள் என்று தமிழர்கள் நம்பினர். தும்மலை நிமித்தமாகக் கொண்டதற்கானச் சான்று சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைய தமிழ் மக்களின் நடைமுறை வாழ்வின் தும்மலைச் சகுனமாகக் கொள்ளும் போக்கு காணப்படுகிறது.

தும்மினால் பிறர் நினைப்பதற்காக் கருதும் நிலையினை,

“தும்முச் செறுப்ப அமுதாள் நுமர்உள்ளல்

எம்மை மறைந்திரோ என்று”

(குறள். 1318)

என்ற குறளில் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது.

இன்றும் தும்மலைச் சகுனமாகக்கொள்ளும் போக்கு, தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் நிலைபெற்றுள்ளது. தும்மல் தொடர்ந்து வந்தால் தும்முபவரைத் தொலைவிலுள்ள உறவினரோ நண்பர்களோ நினைப்பதாக எண்ணுவதாகவும், அதனை நன்மை தீமைகளை உணர்த்தும் சகுணங்களாகக் கருதவும் காணக்கிடக்கின்றன.

தும்மல் வந்தால் ஆள்நினைவு என்று குறிப்பிடுவதை.

“ஒல்லோமென் றேங்கி யுயங்கி யிருப்பளோ

கல்லிவ ரத்த மரிபெய் சிலம்பொலிப்பக்

கொல்களி றன்னான்பின் செல்லுங்கோ லென்பேதை

மெல்விரல் சேப்ப நடந்து”

(ஐந்.எ.பா40)

என்ற ஐந்திணை எழுபது பாடல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அடுத்தடுத்து தும்மல் வருகிறது எனவே தலைவன் திரும்பி வருகிறான் என்ற நற்செய்தியை அறிவிப்பதாகும்.

கூடலிழைத்தல்

“பொரிப்புறப் பல்லிச் சிணையீன்ற புன்னை

வரிப்புற வார்மணன்மே லேறித் – தெரிப்புற

தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன றாரகல நல்குமே

லாழியாற் காணோமோ யாம்”

(ஐந்.ஐ. பா.43)

என்ற ஐந்திணை ஐம்பது பாடல் ஆழியிழைத்தலைக் கூறுகின்றது. ஆழியைத்தலாகவும் கூடலிழைத்தலாகவும் இருந்த நம்பிக்கை இன்று பு முடித்தல். திருவுருளச் சீட்டுப் போட்டுப் பார்த்தலாக உள்ளதைக் கள ஆய்வின் மூலமாக அறிய முடிகிறது.

இதே செய்தி பாண்டிய மன்னன் மீது காதல் கொண்ட தலைவி ஒருத்தி அவனுடன் கூடுவேனால் கூடுக என்று கூடல் இழைப்பால் செய்து பின்பு அவ்வாறு செய்யாமல் விட்டதை.

“கூடற் பெருமானைக் கூடலார் கோமானைக்

கூடப் பெறுவேனேல் கூடென்று-கூடல்

இழைப்பான(ள்)போற் காட்டி யிழையா திருக்கும்

பிழைப்பிற் பிழைபாக் கறிந்து. ”

என்று முத்தொள்ளாயிரம் பாடல் கூறுகிறது.

கண் துடித்தல்

இடக்கண் துடித்தால் பெண்ணுக்கு நல்லது என்பதை,

“ஆற்றலுடைய னரும்பொறி நல்லாரன்

மேற்றுச் சிறுதாய காய்வஞ்சி – போற்றுருவிக்

கட்டக முத்திற் புதல்வனை மார்பின்மேற்

பட்டஞ் சிதைப்ப வரும்”

(ஐந்.எ.பா41)

என்ற ஐந்திணை எழுபது பாடல் விளக்குகின்றது. இடக்கண் துடிப்பது, நற்கனவு காண்பது, பல்லி ஒலிப்பது அக்காலத்தில் நல்ல நிமித்தங்களாக நம்பப்பெற்றன.

கருத்து வளமானது கற்பனை வளத்தோடு இணைவுறும்போது, இலக்கியமாகிறது. உயர்ந்த சிறந்த நீதிக் கருத்துகளோடு சிறந்த கற்பனைகளும் நிறைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. பயணம் மக்கள் தொடர்புக் கருவியாகவும், சமுதாய

நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டதையும் அறியமுடிகிறது. நிமித்தங்கள் கதைப்போக்கிற்கு உதவும்வகையில் பின்னிகழ்வை முன்னுணர்த்தக்கூடிய வகையிலும் அமைந்துள்ளன.

பார்வை நூல்கள்

1. துரை. இராசாரம், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், முல்லை நிலையம் சென்னை.
2. நா.வானமாமலை. இலக்கியத்தில் உள்ளடக்கமும் உருவமும், பல்கலைப் பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
3. கா.சிவதம்பி, நாவலும் வாழ்க்கையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1988.
4. ப.முருகன், பழமொழியும் வாழ்வியலும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1994.
5. மு.வரதராசன். இலக்கியத்திறன், பாரிநிலையம், சென்னை.
6. வெ.கிருட்டிணமூர்த்தி, சுற்றுலா வளர்ச்சி, மணிவாசகர் பதிப்பகம். சிதம்பரம், 1986.
7. இரா.மோகனா, பயன இலக்கியம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
8. ச.வேசப்பிரமணியன், இலக்கியக் கனவுகள், ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ், நாகர்கோவில், 1972.
9. ந.சேதுரகுநாதன், முத்தொள்ளாயிரம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1961.
10. கா.காந்தி தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை.